

Artikel 53. Het bepaalde in het eerste lid van artikel 17 van de wet van 15 juli 1948, *Stb.* I 308 (Wet tot aanvulling van renten krachtens de Invaliditeitswet) en in artikel 4 van de wet van 3 februari 1954, *Stb.* 60, tot tijdelijke verhoging van renten ingevolge de Invaliditeitswet en van de op die renten verleende toeslagen, blijft van kracht.

Artikel 54. De artikelen 16, eerste en tweede lid, en 69 van de Wet op de Sociale Verzekeringsbank en de Raden van Arbeid zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 55. Bij de regelen, door Onze Minister gesteld ingevolge de artikelen 13 en 62 van de Wet op de Sociale Verzekeringsbank en de Raden van Arbeid, wordt tevens bepaald, welk deel van de kosten van beheer van de Sociale Verzekeringsbank en de Raad van Arbeid ten laste van het Interim-Invaliditeitsfonds komt.

Artikel 56. Zolang het Interim-Invaliditeitsfonds geen voldoende middelen heeft, schiet het Invaliditeits- en Ouderdomsfonds, bedoeld in artikel 1 van de Invaliditeitswet, de voor de uitgaven van eerstgenoemd fonds benodigde gelden tegen een door Onze Minister vast te stellen rente voor.

Artikel 57. Wanneer artikel 6 voor de eerste maal wordt toegepast, kan, indien de herziening, welke op grond van dat artikel plaatsvindt, een verhoging betreft, bij algemene maatregel van bestuur worden bepaald, dat deze verhoging geheel of gedeeltelijk op een vroeger tijdstip ingaat dan uit dat artikel voortvloeit.

Artikel 58. Deze wet kan worden aangehaald onder de titel „Interimwet invaliditeitsrentetrekkingen”.

Artikel 59. Deze wet treedt in werking met ingang van 1 januari 1963. Indien het *Staatsblad*, waarin deze wet wordt geplaatst, wordt uitgegeven na 31 december 1962, treedt zij in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het *Staatsblad*, waarin zij wordt geplaatst en werkt zij terug tot 1 januari 1963.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 19 december 1962.

JULIANA.

De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,

G. M. J. VELDKAMP.

Uitgegeven de eenentwintigste december 1962.

De Minister van Justitie,

A. C. W. BEERMAN.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 61/62, 6809;

Bijl. Hand. II 62/63, 6809; Hand. II 62/63, bladz. 3248—3294;

Bijl. Hand. I 62/63, 6809; Hand. I 62/63, bladz.

535

WET van 19 december 1962, houdende enige voorzieningen in verband met de invoering van een interim-regeling voor invaliditeitsrentetrekkingen.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is enige voorzieningen te treffen in verband met de invoering van een interim-regeling voor invaliditeitsrentetrekkingen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I

De Invaliditeitswet¹⁾ wordt gewijzigd als volgt:

A. Artikel 71 wordt gewijzigd als volgt:

Na het tweede lid wordt een nieuw lid ingevoegd, luidende als volgt:

„3. De verzekerde, die invalide wordt binnen drie jaren na de aanvang van zijn verzekering, wordt geacht de invaliditeitswachttijd als bedoeld in het eerste lid te hebben vervuld. Het bepaalde in de vorige volzin is niet van toepassing ten aanzien van de verzekerde, wiens verzekering is aangevangen meer dan drie jaren voor het in werking treden van dit lid.”

B. Artikel 102 wordt gewijzigd als volgt: Het cijfer „1”, geplaatst voor het eerste lid, alsmede het tweede lid vervallen.

C. Artikel 118a wordt gewijzigd als volgt:

1. Na het eerste lid wordt een nieuw tweede lid ingevoegd, luidende:

„2. Het bepaalde in het vorige lid is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de verzekerde, die invaliditeitsrente en de weduwe, die op grond van invaliditeit weduwenrente heeft aangevraagd, zolang op de aanvraag om rente door het bestuur der Bank nog niet is beslist.”

2. Het huidige tweede lid wordt, onder vernummering tot derde lid, gelezen als volgt:

„3. Het bepaalde in de vorige leden is niet van toepassing ten aanzien van:

- a. de verzekerde, die de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt;
- b. de weduwe, die de leeftijd van 60 jaar heeft bereikt en niet in het genot is van invaliditeitsrente.”

D. Artikel 119 wordt gewijzigd als volgt:

1. Het tweede lid vervalt.

2. Het derde lid wordt, onder vernummering tot tweede lid, gelezen als volgt:

„2. Indien een invaliditeitsrente of een weduwenrente, toegekend op grond van invaliditeit, wordt ingetrokken op grond dat de rentetrekker opgehouden heeft invalide te zijn, begint de intrekking te werken op de eerste dag van de kalendermaand, volgende op die, waarin de dag is gelegen, welke in de beslissing wordt genoemd als de dag, waarop de invaliditeit is geëindigd.”

3. Na vernummering van het huidige vierde en vijfde lid tot derde en vierde lid wordt een nieuw vijfde lid ingevoegd, luidende:

„5. De intrekking van een invaliditeitsrente of een weduwenrente, toegekend op grond van invaliditeit, begint in de gevallen als bedoeld in artikel 106, tweede lid, onder a tot en met c, en in artikel 108 te werken op de eerste dag van de

¹⁾ *Stb.* 1913, 205, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 8 december 1961, *Stb.* 478.

kalendermaand, volgende op die, waarin de dag is gelegen, waarop de rentetrekker voor de eerste maal zijn medewerking tot het onderzoek als bedoeld in artikel 102 niet verleende dan wel weigerde de geneeskundige voorschriften op te volgen."

E. Artikel 120 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 120. Behoudens in de gevallen, waarin onjuiste inlichtingen zijn verstrekt, dan wel een rente krachtens het bepaalde in het derde, vierde en vijfde lid van artikel 119 met terugwerkende kracht is ingetrokken, kunnen de uitbetaalde termijnen van een ingetrokken rente niet worden teruggevorderd."

F. Het vierde lid van artikel 154 wordt gelezen als volgt:

„4. Het bestuur der Bank kan voor bijzondere gevallen van het bepaalde in de laatste volzin van het eerste lid en in de laatste volzin van het derde lid afwijken."

G. Artikel 161 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 161. 1. Een aanvraag om rente is niet-ontvankelijk, indien degene, ten behoeve van wie rente wordt aangevraagd is overleden vóór de indiening van de aanvraag.

2. Indien de aanvraag om wezenrente ten behoeve van twee of meer kinderen is gedaan, is de aanvraag niet-ontvankelijk, indien alle kinderen ten behoeve van wie wezenrente wordt aangevraagd zijn overleden vóór de indiening van de aanvraag."

H. Aan artikel 164 wordt een vierde lid toegevoegd, luidende:

„4. De betaalbaarstelling van een rente ingevolge deze wet geschiedt, indien een bedrijfsvereniging als bedoeld in de Organisatiewet Sociale Verzekering aan de rentetrekker krachtens artikel 57 der Ziektewet een uitkering verleent over een langere duur dan in laatstgenoemde wet is bepaald, door die bedrijfsvereniging, indien dit orgaan daarom verzoekt."

I. Artikel 165a wordt gelezen als volgt:

„Artikel 165a. 1. Indien een rentetrekker of, indien de rentetrekker een niet duurzaam gescheiden levende gehuwde man of gehuwde vrouw is, deze en/of zijn echtgenote onderscheidenlijk haar echtgenoot in een gesticht of door of vanwege een instelling van weldadigheid, door het openbaar gezag erkend, worden, onderscheidenlijk wordt verzorgd of verpleegd, en de kosten van verzorging of verpleging geheel of gedeeltelijk ten laste komen van een openbaar lichaam of een instelling van weldadigheid als vorenbedoeld, kan op verzoek van het desbetreffende orgaan de rente over volle kalendermaanden, gelegen binnen de duur van de verzorging of verpleging, aan het desbetreffende orgaan worden uitbetaald. Deze uitbetaling geschiedt slechts voor zover de rente over die maanden nog niet is uitbetaald en zij de ten laste van dat orgaan komende kosten van verzorging of verpleging niet te boven gaat. Daarbij wordt in aanmerking genomen, dat

a. aan de rentetrekker in elk geval 10 % van de rente wordt uitbetaald;

b. indien de rentetrekker een gehuwde man of een gehuwde vrouw is, aan deze ten minste tweederde gedeelte van de rente wordt uitbetaald, tenzij beide echtgenoten een verzorging of verpleging als vorenbedoeld genieten en niet duurzaam van elkaar gescheiden leven.

2. Indien de rentetrekker in een inrichting ter verpleging van geesteszieken of van zwakzinnigen is opgenomen of, niet opgenomen zijnde in een zodanige inrichting, op grond van geestelijke gestoordheid niet in staat is kwijting te verlenen voor de uitbetaling van de rente, is de Sociale Verzekeringsbank bevoegd de rente uit te betalen aan een door haar aan te wijzen persoon of instelling. Indien het bepaalde in het vorige lid toepassing vindt, heeft de in de vorige volzin bedoelde bevoegdheid betrekking op het gedeelte van de rente, dat niet aan het in het vorige lid bedoelde orgaan wordt uitbetaald."

J. Artikel 166 wordt gelezen als volgt:

„Artikel 166. 1. Na het overlijden van een rentetrekker wordt de rente tot en met de laatste dag van de kalendermaand, waarin het overlijden plaatsvond uitgekeerd:

a. aan de langstlevende der echtgenoten, indien de overledene gehuwd was en niet duurzaam van de andere echtgenoot gescheiden leefde;

b. in de overige gevallen aan de persoon of de personen, die daarvoor naar het oordeel van de Sociale Verzekeringsbank op billijkheidsoverwegingen in aanmerking komt onderscheidenlijk komen, mits deze daartoe binnen zes maanden na het overlijden een verzoek bij de Sociale Verzekeringsbank heeft onderscheidenlijk hebben ingediend.

2. Voor zover in verband met het bepaalde in artikel 165a de rente niet werd uitbetaald aan de rentetrekker, wordt de rente na zijn overlijden, voor zover nodig in afwijking van het bepaalde in het vorige lid, tot en met de laatste dag van de kalendermaand, waarin het overlijden plaatsvond, uitgekeerd aan het orgaan of de persoon, bedoeld in artikel 165a."

K. Het tweede lid van artikel 247 wordt als volgt gelezen:

„2. De nietigverklaring wordt niet uitgesproken, indien de betrokkene inmiddels verzekeringplichtig is geworden."

Artikel II

De Coördinatiewet Sociale Verzekering¹⁾ wordt gewijzigd als volgt:

A. Artikel 1, onder c, wordt gelezen als volgt:

„c. „uitvoeringsorgaan"; het bij of krachtens de Organisatiewet Sociale Verzekering, de Wet op de Sociale Verzekeringsbank en de Raden van Arbeid, Stb. 1933, no. 598, de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922 en Hoofdstuk III van de Interimwet invaliditeitsrentetrekkingen aangewezen uitvoeringsorgaan."

B. Aan het slot van artikel 2 wordt een onderdeel g toegevoegd, luidende:

„g. voor de toepassing van Hoofdstuk III van de Interimwet invaliditeitsrentetrekkingen: de werknemer in de zin van artikel 30 van die wet."

C. Aan het slot van artikel 3 wordt een onderdeel g toegevoegd, luidende:

„g. voor de toepassing van Hoofdstuk III van de Interimwet invaliditeitsrentetrekkingen: de werkgever in de zin van artikel 31 van die wet."

D. In de artikelen 9, eerste lid, en 17, eerste lid, worden de woorden „de Werkloosheidswet en het Ziekenfondsenbesluit" vervangen door de woorden „de Werkloosheidswet, het Ziekenfondsenbesluit en de Interimwet invaliditeitsrentetrekkingen".

Artikel III

De werkgever, die op de dag, waarop dit artikel in werking treedt, krachtens artikel 17 van de Coördinatiewet Sociale Verzekering is vrijgesteld van hem bij of krachtens de Ziektewet, de Werkloosheidswet of het Ziekenfondsenbesluit opgelegde verplichtingen, is, zolang vorenbedoelde vrijstelling niet is ingetrokken, van rechtswege vrijgesteld van de hem bij of krachtens de Interimwet invaliditeitsrentetrekkingen opgelegde verplichtingen, met uitzondering van de verplichtingen, bedoeld in artikel 39 van de Interimwet Invaliditeitsrentetrekkingen.

Artikel IV

Het bepaalde in artikel 7, onder h, van de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden²⁾, waarvan de tekst is geplaatst in Stb. 1962, 257, wordt gelezen als volgt:

„h. degene, die recht heeft op een bijslag als bedoeld in artikel 3 van de Interimwet invaliditeitsrentetrekkingen, en wel over de dagen, waarover dit recht bestaat;"

¹⁾ Stb. 1953, 577, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 26 april 1962, Stb. 161.

²⁾ Stb. 1939, 806, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 oktober 1962, Stb. 396.

Artikel V

Artikel XXIX van de wet van 26 april 1962, *Stb.* 161, tot wijziging van wettelijke regelingen inzake kinderbijslag en kindertoelage en van de Coördinatiewet Sociale Verzekering alsmede intrekking van de Kinderbijslagwet voor rentetrekkers en de Kindertoelagewet voor gepensioneerden, wordt gewijzigd als volgt:

1. Na het eerste lid wordt een nieuw lid ingevoegd, luidende als volgt:

„2. Degenen, die op de dag, voorafgaande aan het in werking treden van artikel XXII, op grond van de Kinderbijslagwet voor rentetrekkers, zoals die wet luidde vóór het in werking treden van artikel XXII, recht hebben op kinderbijslag, behouden dit recht indien en voor zolang zij dit recht gehad zouden hebben, ware de Kinderbijslagwet voor rentetrekkers niet overeenkomstig het bepaalde in artikel XXII ingetrokken en zij voor de kinderen, ten aanzien van wie zij dit recht zouden hebben, geen aanspraak kunnen maken op kinderbijslag ingevolge de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden, ingevolge de algemene maatregel van bestuur bedoeld in artikel 10 van die wet of ingevolge de Algemene Kinderbijslagwet.

2. In het bestaande tweede lid, dat wordt vernummerd tot derde lid, worden in de aanhef de woorden „in het vorige lid” en in het bepaalde onder *b* de woorden „in het eerste lid” vervangen door: „in de vorige leden”.

3. Na het tot derde lid vernummerde bestaande tweede lid wordt een nieuw lid ingevoegd, luidende:

„4. De ingevolge het tweede lid uit te keren kinderbijslagen en de aan de uitvoering van de in dat lid vervatte regeling verbonden kosten komen ten laste van het Kinderbijslagfonds voor loontrekkenden.”

4. In het bestaande derde lid, dat wordt vernummerd tot vijfde lid, worden de woorden „het eerste lid” vervangen door: „de regeling, vervat in het eerste en het tweede lid.”

5. Het bestaande vierde lid wordt vernummerd tot zesde lid.

Artikel VI

A. Het eerste lid van artikel 17 van de Algemene Ouderdomswet ¹⁾ wordt gelezen als volgt:

„1. Indien een gepensioneerde of, indien de gepensioneerde een gehuwde man is of een gehuwde vrouw, bedoeld in artikel 7, tweede lid, onder *c*, deze en/of zijn echtgenote, onderscheidenlijk haar echtgenoot, in een gesticht of door of vanwege een instelling van weldadigheid, door het openbaar gezag erkend, worden, onderscheidenlijk wordt verzorgd of verpleegd, en de kosten van verzorging of verpleging geheel of gedeeltelijk ten laste komen van een openbaar lichaam of een instelling van weldadigheid als vorenbedoeld, kan op verzoek van het desbetreffende orgaan het pensioen over volle kalendermaanden, gelegen binnen de duur van de verzorging of verpleging, aan het desbetreffende orgaan worden uitbetaald. Deze uitbetaling geschiedt slechts voor zover het pensioen over die maanden nog niet is uitbetaald en het de ten laste van dat orgaan komende kosten van verzorging of verpleging niet te boven gaat. Daarbij wordt in aanmerking genomen, dat

a. aan de gepensioneerde in elk geval 10 % van het pensioen wordt uitbetaald;

b. indien de gepensioneerde een gehuwde man of een gehuwde vrouw is, aan deze ten minste tweederde gedeelte van het pensioen wordt uitbetaald, tenzij de beide echtgenoten een verzorging of verpleging als vorenbedoeld genieten;

c. indien de gepensioneerde een gehuwde man of een gehuwde vrouw is, op wie het bepaalde in artikel 8, vierde lid, van toepassing is, aan elk der echtgenoten ten minste tweederde gedeelte van het aan elk van hen toekomende pensioen wordt uitbetaald, tenzij de beide echtgenoten een verzorging of verpleging als vorenbedoeld genieten.”

¹⁾ *Stb.* 1956, 281, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 mei 1962, *Stb.* 209.

B. In artikel 18, tweede lid, van de Algemene Ouderdomswet worden de woorden „een derde gedeelte” vervangen door de woorden: „een gedeelte”.

C. In artikel 40, tweede lid, en artikel 41, eerste lid, van de Algemene Ouderdomswet worden de woorden „, behoudens indien het betreft een beslissing ingevolge artikel 15, tweede lid, of artikel 16, tweede lid,” vervangen door de woorden: „— behoudens indien het betreft een beslissing ingevolge het bepaalde krachtens artikel 14, zesde lid, tweede volzin, ingevolge artikel 15, tweede lid, of ingevolge artikel 16, tweede lid —”.

Artikel VII

A. Artikel 32, eerste lid, van de Algemene Weduwen- en Wezenwet ¹⁾ wordt gelezen als volgt:

„1. Indien degene, aan wie een pensioen is toegekend, in een gesticht of door of vanwege een instelling van weldadigheid, door het openbaar gezag erkend, wordt verzorgd of verpleegd en de kosten van verzorging of verpleging geheel of gedeeltelijk ten laste komen van een openbaar lichaam of een instelling van weldadigheid als vorenbedoeld, kan op verzoek van het desbetreffende orgaan het pensioen over volle kalendermaanden, gelegen binnen de duur van de verzorging of verpleging, aan het desbetreffende orgaan worden uitbetaald. Deze uitbetaling geschiedt slechts voor zover het pensioen over die maanden nog niet is uitbetaald en het de ten laste van dat orgaan komende kosten van verzorging of verpleging niet te boven gaat. Daarbij wordt in aanmerking genomen, dat, indien het een weduwnpensioen of een tijdelijke weduwnuitkering betreft, aan de weduwe in elk geval 10 % van het in het eerste lid van artikel 19 genoemde bedrag wordt uitbetaald, tenzij het betreft een weduwnpensioen, waarop recht bestaat ingevolge het bepaalde in artikel 8, eerste lid, onder *a*, in verbinding met het bepaalde in het tweede lid van artikel 19, in welk geval aan de weduwe ten minste tweederde gedeelte van het in het tweede lid van artikel 19 genoemde bedrag wordt uitbetaald.”

B. In artikel 52, tweede lid, en artikel 53, eerste lid, van de Algemene Weduwen- en Wezenwet worden de woorden „, behoudens indien het betreft een beslissing ingevolge artikel 29,” vervangen door de woorden: „— behoudens indien het betreft een beslissing ingevolge het bepaalde krachtens artikel 26, vijfde lid, tweede volzin, of ingevolge artikel 29 —”.

Artikel VIII

Deze wet treedt in werking met ingang van 1 januari 1963. Indien het *Staatsblad*, waarin deze wet wordt geplaatst, wordt uitgegeven na 31 december 1962, treedt zij in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het *Staatsblad*, waarin zij wordt geplaatst en werkt zij terug tot 1 januari 1963.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 19 december 1962.

JULIANA.

*De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*

G. M. J. VELDKAMP.

Uitgegeven de eenentwintigste december 1962.

De Minister van Justitie,
A. C. W. BEERMAN.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 61/62, 6809;

Bijl. Hand. II 62/63, 6809; Hand. II 62/63, bladz. 3248—3294;

Bijl. Hand. I 62/63, 6809; Hand. I 62/63, bladz.

¹⁾ *Stb.* 1959, 139, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 mei 1962, *Stb.* 205.